

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobkyně

Obec Brzkov, IČ: 00285676,
se sídlem Brzkov 68, Polná,
zastoupené Mgr. et Bc. Lubošem Klimentem, advokátem
se sídlem Ždírec 99, Polná,

proti
žalovanému

Ministerstvo životního prostředí,
se sídlem Vršovická 1442/65, Praha 10

za účasti

DIAMO, státní podnik
Máchova 201, Stráž pod Ralskem,
jako osoby zúčastněné na řízení

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 6. 2024, č. j. MZP/2024/290/861,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Na základě žádosti osoby zúčastněné na řízení - společnosti Diamo, státní podnik, se sídlem Máchova 201, Stráž pod Ralskem (dále jen „Diamo“) bylo rozhodnutím žalovaného ministerstva životního prostředí, odboru výkonu státní správy IV, jako správního orgánu prvního stupně vydáno dne 20. 12. 2023 rozhodnutí č. j. MZP/2023/240/2504, kterým bylo stanoveno průzkumné území Brzkov za účelem vyhledávání a průzkumu ložiska radioaktivních nerostů.
2. Proti rozhodnutí podala žalobkyně rozklad, o němž zamítavě rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. Žalobkyně v podané žalobě uvedla, že byla účastníkem řízení o žádosti společnosti Diamo o stanovení průzkumného území Brzkov. V řízení navrhovala, aby žádost byla zamítnuta, a to ze tří důvodů: především pro rozpor žádosti se státní surovinovou politikou, nedoložení v souladu žádosti se státní surovinovou politikou a existencí jiných veřejných zájmů kolidující se zájmem na dalším průzkumu a následném využití výhradního ložiska, dále neexistenci změny poměrů a řádného průzkumu. Přes nesouhlasné stanovisko žalobkyně správní orgán prvního stupně vydal rozhodnutí, kterým průzkumné území Brzkov stanovil. Jelikož s rozhodnutím žalobkyně nesouhlasila, podala proti němu rozklad, v němž zopakovala svou argumentaci. Žalovaný námitky obcí, včetně žalobkyně, řádným způsobem nevypořádal.
4. Konkrétně žalobkyně vznesla námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí s tím, že napadené rozhodnutí neobsahuje dostatečné vypořádání se s námitkami směřujícími k rozporu se státní surovinovou politikou. Správní rozhodnutí prvostupňové námitku nesouladu se státní surovinovou politikou vypořádalo nedostatečně a v napadeném rozhodnutí žalovaný pouze konstatoval, že tyto námitky byly vypořádány dostatečně, aniž by uvedl vlastní argumenty. Žalobkyně v samotném rozkladu namítala především rozpor podané žádosti se státní surovinovou politikou a s tímto rozporem se napadené rozhodnutí nevypořádává dostatečným způsobem. Žádost žadatele byla postavena na usnesení vlády České republiky (dále též jen „vláda“) ze dne 22. 12. 2014 č. 1086 k dalšímu postupu těžby uranu na ložisku Rožná v lokalitě Dolní Rožinka a k předpokladům další možné těžby uranu v České republice a na usnesení, která tomuto předcházela, zejména č. 548 ze dne 19. 7. 2012, ačkoliv toto usnesení vlády nebylo dosud formálně zrušeno, fakticky bylo překonáno přijetím platné státní surovinové politiky.
5. Žalobkyně v podané žalobě porovnává text navrhované státní surovinové politiky vycházející z usnesení č. 1086 s finální verzí, která pak byla vládou schválena.
6. Původní návrh státní surovinové politiky (strana 51) zní:

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

„3.2.4 Záměry v oblasti těžby a úpravy uranu

Další postup na jediném v současnosti těženém ložisku Rožná v lokalitě Dolní Rožínka bude vycházet ze "Zprávy k návrhu dalšího postupu těžby uranu na ložisku Rožná v lokalitě Dolní Rožínka a předpokladech další možné těžby uranu v ČR", kterou schválila vláda na konci roku 2014 (usnesení vlády č. 1086 z 22. prosince 2014). V tomto materiálu jsou analyzovány možnosti pokračování těžby a úpravy uranu na ložisku Rožná do roku 2017 a možnosti případného využití ložiska Brzkov – Horní Věžnice.

Záměry surovinové politiky státu v oblasti využívání uranu jsou závislé na tom, o jaké ložisko se jedná, jakou má kovnatost, jaké jsou jeho geologické poměry, jaké se na ložisku nacházejí doprovodné minerály a v neposlední řadě na rentabilitě těžby. S ohledem na ochranu životního prostředí je možná pouze klasická hornická metoda těžby uranu. Metody založené na chemickém loužení in situ nejsou přípustné.

Celková strategie státu v oblasti uranového průmyslu, tedy ve věci dalšího využívání domácích zdrojů uranové rudy a zachování domácí produkce této vysoce strategické suroviny vychází ze tří vzájemně navazujících obecných kroků, z nichž pro prvé dva již vláda stanovila příslušný rámec (např. usnesením vlády č. 1086 ze dne 22. prosince 2014).

a) Dotěžení ekonomicky využitelných zásob na těženém ložisku Rožná.

b) Vytipovat nejvhodnější náhradní lokalitu (mimo oblast severočeské křídly), zpracovat pro ni předběžnou studii proveditelnosti, studii ekonomické vytěžitelnosti a hodnocení dopadů na životní prostředí a zvážit účelnost provedení geologického průzkumu takto vybraného ložiska.

c) Získaný časový prostor (cca 25 až 30 let) využít pro vědecký výzkum báňských a úpravárenských technologií, které by umožnily v budoucnu komplexně využít neopominutelné zásoby uranové rudy v oblasti severočeské křídly způsobem, který by nevratně nepoškodil životní prostředí, s cílem získat vědecky podloženou odpověď na otázku, zda budou tyto zásoby v budoucnu vůbec využitelné či nikoliv.

K 31. prosinci 2015 lze považovat body a) a b) za již průběžně plněné – usnesením vlády č. 1086 ze dne 22. prosince 2014 vláda schválila pokračování těžby a úpravy uranu na ložisku Rožná do roku 2017 (soulad s bodem a). Stejným usnesením vláda uložila ministru průmyslu a obchodu zahájit prostřednictvím podniku DIAMO, s. p., schvalovací proces umožňující přístup státu k exploataci ložiska uranu Brzkov – Horní Věžnice (soulad s bodem b). Předpokládanou dobu povolovacích procesů lze odhadovat zhruba na 5 let. O případné výstavbě dolu rozhodne vláda následně, tj. zhruba kolem roku 2020.“

7. Státní surovinová politika schválená vládou pak obsahuje následující:

3.2.4 Záměry v oblasti těžby a úpravy uranu

Záměry surovinové politiky státu v oblasti využívání uranu jsou závislé na tom, o jaké ložisko uranu se jedná. Posuzovat se bude mimo jiné kovnatost uranové rudy, jaké jsou jeho geologické poměry, jaké se na ložisku nacházejí doprovodné minerály a v neposlední řadě dopady na životní prostředí a rentabilita těžby. Dalším důležitým faktorem je dostupnost cizích využitelných energetických zdrojů na světových trzích, tak aby byla zachována energetická bezpečnost a dostatečnost ČR umožňující udržitelný rozvoj celé společnosti. Těžební metody dlouhodobě nebo nevratně poškozující životní prostředí jsou nepřípustné.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Stát bude i nadále dbát o v budoucnu možné šetrné využívání primárních i sekundárních zdrojů uranu a bude přírodní zdroje uranu chránit pro jejich možné budoucí využití. Stát tuto svoji ústavní povinnost bude vykonávat buď sám, nebo jí uloží jiným subjektům.

Celková strategie státu v oblasti uranového průmyslu, tedy ve věci dalšího využívání domácích zdrojů uranové rudy a zachování domácí produkce této vysoce strategické suroviny vychází ze tří vzájemně navazujících obecných kroků:

Dotěžení ekonomicky využitelných zásob na těženém ložisku Rožná do konce roku 2017.

Vytipovat nejvhodnější náhradní lokalitu (mimo oblast severočeské křídly), zpracovat pro ni předběžnou studii proveditelnosti, studii ekonomické vytěžitelnosti a hodnocení dopadů na životní prostředí a zvážit účelnost provedení geologického průzkumu takto vybraného ložiska.

Získaný časový prostor (cca 25 až 30 let) využít pro vědecký výzkum báňských a úpravárenských technologií, které by umožnily v budoucnu komplexně využít neopominutelné zásoby uranové rudy v oblasti severočeské křídly způsobem, který by nevratně nepoškodil životní prostředí, s cílem získat vědecky podloženou odpověď na otázku, zda budou tyto zásoby v budoucnu vůbec využitelné či nikoliv.“

8. Z porovnání obou textů je zřejmé, že z finální verze schválené státní politiky vypadla jakákoliv zmínka o usnesení vlády České republiky ze dne 22. 12. 2014, č. 1086. Pokud tak Diamo založil svoji žádost na obsoletním vládním usnesení, potom musí být jeho žádost zamítnuta.
9. Pokud jde o důvody, které vedly ke změně finální verze schválené vládou oproti verzi navrhované, žalobkyně uvedla, že tyto příčiny spočívají ve snížené globální poptávce po zdrojích uranu, snížení počtu jaderných elektráren, nerentabilitě těžby prováděné hornickým způsobem. Je zřejmé, že těžba uranu jako legitimní důvod pro vedení řízení padla. Pokud je tedy těžba uranu důvodem pro vedení řízení, je takový postup v rozporu se státní surovinovou politikou schválenou vládou.
10. S uvedenou argumentací se žalovaný nevypořádal, pouze odkázal na stranu 7 rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a zde uváděnou judikaturu.
11. Žalobkyně dále namítla, že v napadeném rozhodnutí není řádně vypořádána argumentace prověření jednotlivých veřejných zájmů, proces poměřování veřejných zájmů nebyl žalovaným proveden správně. Jedná se o komplexní a komplikovaný proces, v němž je třeba vyvážit zájmy více subjektů, které se často střetávají. Žalovaný však upřednostnil zájem prosazovaný žadatelem před zájmy občanů dotčených obcí.
12. Žalovaný rovněž nedostatečným způsobem vypořádal námitku aplikace nesprávné zákonné úpravy.
13. Žalobkyně má za to, že žalovaný byl povinen zabývat se námitkami uplatněnými v rozkladu, ať již ze strany žalobkyně či ostatních obcí, důkladněji a hledat vhodnost dalšího postupu podle správné právní úpravy. Pokud ve správním řízení takového charakteru a věcné tematiky kdokoli poukazuje na nesprávnost či nejasnost, je povinností správního orgánu takovým námitkám věnovat zvýšenou pozornost. Žalovaný však k namítanému přistupoval laxe.
14. Žalobkyně pak dále namítla, že správní řízení bylo vedeno nesprávně a došlo ke zkrácení jejích práv jako zákonného účastníka. Vedení správního řízení bylo v rozporu se zásadou zákonnosti a zásadou rovnosti, bylo porušeno právo žalobkyně na spravedlivý proces, a to

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

již v řízení před správním orgánem prvního stupně. Postupem žalovaného pak byly tyto nezákonnosti ještě prohloubeny.

15. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že se s námitkami, které žalobkyně uplatnila v podaném rozkladu, řádným způsobem vypořádal. K tomu pak odkázal na příslušné pasáže napadeného rozhodnutí od strany 7, kde v odůvodněních bylo na námitky jak žalobkyně samotné, tak i ostatních obcí, řádně reagováno.
16. Žalovaný připomněl, že žádost o stanovení průzkumného území Brzkov byla podána v roce 2016 a reflektovala právní úpravu té doby, a to včetně žalobkyní uváděných usnesení vlády. Žalobkyně opomenula některá usnesení vlády z pozdější doby (č. 713 ze dne 11. 10. 2017, č. 866 ze dne 11. 10. 2021) či pasáže ze schválené státní surovinové politiky. Tato usnesení a státní surovinová politika záměr stanovení průzkumného území nerozpoučují, ale naopak veřejný zájem na jeho stanovení podporují.
17. Správní řízení o stanovení průzkumného území Brzkov bylo vedeno dle platného zákonného rámce, konkrétně zákona č. 62/1988 Sb., o geologických pracích (dále jen „zákon č. 62/1988 Sb.“ nebo „geologický zákon“). Ministerstvo neshledalo žádný z taxativně vyjmenovaných zákonných důvodů pro zamítnutí žádosti, proto požadované průzkumné území stanovilo. Při posuzování veřejných zájmů pak ministerstvo neshledalo žádný veřejný zájem převyšující zájem na prozkoumání a ochraně výhradního ložiska strategické suroviny. K tomu pak žalovaný uvedl, že žalobkyní zmiňovaná nebezpečná a závažná věc, tj. ložisko radioaktivní rudy, zde je a bude i bez stanovení průzkumného území a je rovněž ze své podstaty nepřemístitelné.
18. Žalovaný uzavřel, že žádost o stanovení průzkumného území nebyla v rozporu se starým zněním surovinové politiky a rozhodně není v rozporu ani se zněním aktuálním.
19. Osoba zúčastněná na řízení uvedla, že žádost byla podána dne 11. 11. 2016 a správní řízení o žádosti bylo postupem podle § 4a odst.3 geologického zákona zahájeno k 5. 5. 2017, zatímco dokument Surovinová politika České republiky v oblasti nerostných surovin a jiných zdrojů, na který žalobce odkazuje, projednala a schválila vláda svým usnesením č. 441 ze dne 14. 6. 2017.
20. Vedle časového hlediska pak žalobkyně pomíjí, že surovinová politika z roku 2017 v kapitole 3.2.4. jednoznačně předpokládá běh schvalovacího řízení ve vztahu k nynějším i budoucím uranovým ložiskům, když se stát uvedené kapitole zavázal k vyhodnocování ložisek uranové rudy a k ochraně přírodních zdrojů uranu, tedy surovinová politika z roku 2017 předpokládá aktivní konání ve věci ochrany ložisek. Tvrzení žalobkyně, že těžba uranu jako legitimní důvod pro vedení jakéhokoliv řízení padla, je s uvedeným v rozporu.
21. Rozhodnutí, proti jehož přezkumu žalobkyně brojí ve své výrokové části, vymezuje plánované práce jako kamerální, bez terénních geologických prací spojených se zásahem do pozemků a není tedy zřejmé, z jakých důvodů by se měly správní orgány zabývat argumenty žalobkyně týkající se těžby.
22. Osoba zúčastněná nařízení dále uvedla, že v pozici žadatele o stanovení průzkumného území není a v době řízení ani nebyla povinna dokládat soulad předložené žádosti se státní surovinovou politikou, soulad se surovinovou politikou vyhodnocovaly orgány státní správy, které se ve vydaných rozhodnutích touto otázkou také vypořádaly. Samotná existence jiných veřejných zájmů pak nemůže být sama o sobě důvodem pro úspěch žalobkyně ve věci. Vážením různých veřejných zájmů se detailně zabýval žalovaný v

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

rozhodnutí o žádosti. Žalovaný porovnával zájem na ochraně přírodního prostředí se zájmem na ochranu ložiska uranu jako kritické strategické suroviny a zdůraznil význam maximálního získání informací o ložisku pro jeho možné budoucí využití. Zvážil rovněž celospolečenské otázky v oblasti energetiky.

23. Ze všech uvedených důvodů osoba zúčastněná na řízení navrhl zamítnutí žaloby.

III.

Posouzení žaloby

24. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků, a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Jiné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal. O podané žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, když účastníci s rozhodnutím věci bez nařízení jednání souhlasili (souhlas žalob byl v souladu s § 51 odst. 1 větou druhou s. ř. s. presumován) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
25. Předně je třeba konstatovat, že správní soudnictví neoperuje s institutem veřejné žaloby proti správnímu aktu. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 10. 2008, č. j. 8 As 47/2005–86, platí: *„soudní řád správní je svojí povahou „obránnou“ normou. Není normou „kontrolní“, která by umožňovala komukoliv iniciovat, prostřednictvím podání žaloby ve správním soudnictví, kontrolu jakéhokoli úkonu veřejné správy. Má pouze zajistit poskytování právní ochrany v případech, kdy veřejná správa vstupuje do právní sféry fyzických nebo právnických osob. Hranicním kritériem pro žalobní legitimaci je právě tvrzený zásah do veřejných subjektivních práv. Nikoliv veškerá činnost (případně veškeré pochybení) veřejné správy je podrobena soudní kontrole ze strany fyzických a právnických osob, ale pouze ta, kdy činnost správy přesáhne do jejich veřejných subjektivních práv...“*
26. Žalobkyně se nemůže s úspěchem domáhat zrušení nezákonného rozhodnutí bez ohledu na to, zda tímto aktem byla zasažena ve svém subjektivním oprávnění. Ačkoli platí závěry vyslovené rozšířeným senátem Nejvyššího správního soudu v usnesení č. j. 2 As 187/2017–264 ze dne 29. května 2019, č. 3903/2019 Sb. NSS (Dobřejovice vs. Čestlice), ve vztahu k přezkumu opatření obecné povahy (územnímu plánu), kdy soud uzavřel, že *„v případě, že úprava obsažená v napadeném opatření obecné povahy skutečně negativně zasahuje do právní sféry navrhovatele, může se navrhovatel v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy podle § 101a odst. 1 s. ř. s. úspěšně dovolat i porušení právních předpisů, jejichž primárním účelem je ochrana veřejného zájmu. Výjimkou jsou případy, kdy je na první pohled zřejmé, že navrhovatelem namítané porušení veřejného zájmu se zcela míjí s právní sférou navrhovatele“* (výrok II), nezbyvá ve věci nyní řešené než konstatovat, že podaná žaloba je v argumentaci, nakolik bylo do veřejných subjektivních práv žalobkyně napadeným rozhodnutím zasaženo, velmi strohá.
27. Dále rovněž soudu nezbyvá než uvést, že soud se může zabývat namítanými skutečnostmi pouze v míře obecnosti, v jaké je sama žalobkyně vznesla (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 10. 2015, č. j. 6 Afs 9/2015-31). Zdejší soud připomíná, že pokud žalobce v žalobních bodech neprezentuje dostatečně konkrétní názorovou oponenturu

vedoucí ke zpochybnění závěrů správního orgánu, nemusí pak soud hledat způsob pro alternativní a originální vyjádření závěrů, k nimž již správně dospěl správní orgán (podrobněji srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2014, č. j. 6 As 54/2013-128). Na tomto místě je také vhodné připomenout závěry rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, který rozsudku ze dne 24. 8. 2010, čj. 4 As 3/2008-78 (publikován pod č. 2162/2011 Sb. NSS), uvedl, že žalobní bod *„je projednání způsobilý v té v té míře obecnosti, v níž je formulován, a případně – v mezích této formulace – v průběhu řízení dále doplněn. K tomu je ale třeba dodat, že míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod – byť i vyhovující – obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují.“* (bod 32 rozsudku).

28. Městský soud v Praze (dále také jen „městský soud“) vyšel z obsahu správního spisu, z něhož se podává, že osoba zúčastněná na řízení - státní podnik Diamo - podal v měsíci říjnu 2016 žádost o stanovení průzkumného území Brzkov pro průzkum výhradního ložiska radioaktivních nerostů, již požádal o stanovení průzkumného území pro průzkum výhradního ložiska za účelem provedení přepočtu zásob vyhledaných a prozkoumaných na úseku Brzkov a stanovení zásob vyhledaných a prognózních zdrojů na úseku Horní Věžnice s tím, že toto ložiskové území je lokalizováno v kraji Vysočina, zasahuje do katastrálních území dvou obcí, a to Brzkov a Česká Jablonná. V navrhovaném průzkumném území se nenacházejí žádná velkoplošná chráněná území, ani maloplošná chráněná území. Do zájmového území zasahuje pouze evropsky významná lokalita Šlapanka a Zlatý potok. Předmětem ochrany je vydra říční, nejsou zde registrovány národní přírodní památky ani významné krajinné prvky.
29. Z žádosti se podává, že geologická biofyzikální prozkoumanost vlastního ložiska Brzkov a jeho nejbližší okolí je vysoká, proto není nutno provádět povrchové geologicko-průzkumné práce. Navrhované geologické práce spočívaly v realizaci přepočtu zásob ložiska uranu v ploše navrhovaného průzkumného území v souladu s platnou legislativou; přepočet zásob bude proveden podle podmínek využitelnosti stanovených podle výsledků a zkušeností z těžby radioaktivních nerostů na dosud těženém prostoru Rožná. Získané parametry zásob vyhrazeného nerostu pak budou výchozím ukazatelem pro posouzení ekonomické efektivity případných otvirkových, přípravných a dobývacích prací na ložisku Brzkov. Žádost se odkazuje na usnesení vlády České republiky č. 1086, které pod bodem III 2. uložilo ministru průmyslu a obchodu zahájit prostřednictvím podniku Diamo schvalovací proces umožňující přístup státu k exploataci ložiska uranu Brzkov – Horní Věžnice. Zároveň bylo ministru uloženo předložit vládě do 31. 12. 2017 informaci o průběhu dotěžení zásob uranu, na ložisku Rožná a stavu administrativní přípravy k otvírce ložiska Brzkov.
30. Uvedené vede městský soud k závěru, že na místě nebude v důsledku napadeného rozhodnutí realizována rozsáhlá geologická činnost, která by se významným, negativním způsobem pomítla do tamější krajiny, či zásadně ovlivnila život obyvatel žalobkyně.
31. Součástí správního spisu je dokument: *Surovinová politika České republiky v oblasti nerostných surovin a jejich zdrojů z února 2017*, kde pod bodem 3. 2. 4. je uvedeno: *„Záměry v oblasti těžby a úpravy uranu*

Záměry surovinové politiky státu v oblasti využívání uranu jsou závislé na tom, o jaké ložisko uranu se jedná, posuzovat se bude mimo jiné kovnatost uranové rudy, jaké jsou jeho biologické poměry, jaké se na ložisku nacházejí doprovodné minerály a v neposlední řadě dopady na životní prostředí a rentabilita těžby. Dalším důležitým faktorem je dostupnost cizích využitelných energetických zdrojů na světových trzích tak, aby byla zachována energetická bezpečnost a dostatečnost ČR umožňující udržitelný rozvoj celé společnosti, těžební metody dlouhodobě nebo nezvratně poškozující životní prostředí jsou nepřijatelné.

Stát bude i nadále dbát o budoucnu možné šetrné využívání primárních i sekundárního programu a bude přírodní zdroje uranu chránit pro jejich možné budoucí využití.

Stát tuto svoji ústavní povinnost bude vykonávat sám nebo ji uloží jiným subjektům.

Celková strategie státu v oblasti uranového průmyslu, tedy ve věci dalšího využívání domácích zdrojů uranové rudy a zachování domácí produkce této vysoce strategické suroviny vychází ze tří vzájemných navazujících obecných kroků

- a) Dotěžení ekonomicky využitelných zásob na těženém ložisku Rožná do konce roku 2017.*
- b) Vytipovat nejvhodnější náhradní lokalitu mimo oblast severočeské křídly, zpracovat pro ni předběžnou studii proveditelnosti, studii ekonomické vytežitelnosti a hodnocení dopadů na životní prostředí a zvážit účelnost provedení geologického průzkumu takto vybraného ložiska.*
- c) Získaný časový prostor cca 25–30 let využít pro vědecký výzkum báňských a úpravárenských technologií, které by umožnily v budoucnu komplexně využít neopominutelné zásoby uranové rudy v oblasti severočeské křídly způsobem, který by nevratně nepoškodil životní prostředí s cílem získat vědecky podloženou odpověď na otázku, zda budou tyto zásady v budoucnu vůbec využitelné či nikoliv“.*

32. Ve správním spisu je rovněž založeno usnesení vlády České republiky ze dne 11. října 2017 č. 713, v němž mimo jiné vláda vyjádřila souhlas se zvýšením kontroly státu nad využíváním kritických superstrategických surovin Evropské unie, rozšířených o ložiska zde uvedených surovin, včetně uranu. Zároveň bylo uloženo členům vlády a předsedovi Českého báňského úřadu zajistit u ložisek uvedených nerostných surovin povolování průzkumných prací a za splnění stanovených podmínek vydávání předchozích souhlasů k podání návrhu na stanovení dobývacího prostoru.
33. Předchozí, ve spise založené usnesení vlády ze dne 14. června 2017 č. 441 o surovinové politice České republiky v oblasti nerostných surovin a jejich zdrojů neobsahuje konkrétní návrhy či závazky vlády týkající se geologickému průzkumu a možné následné těžby uranu, z jeho obsahu je však zřejmé, že vláda pokládá za prioritní hodnocení a kontrolu zdrojů a zásobu super strategických surovin v České republice.
34. Z uvedeného je zřejmé, že v rozhodné době měl průzkum ložisek uranu (jakož i dalších nerostů) pro vládu významný, ba z energetického a strategického hlediska prioritní význam.
35. Městský soud se proto neztotožnil s námitkou žalobkyně, že těžba uranu není legitimním důvodem pro vedení řízení.
36. Právním důvodem je pak samotné podání žádosti podle § 4a odst. 2 zákona č. 62/1998 Sb., ve znění účinném do 30.6.2017 (tedy v době podání žádosti). Řízení o stanovení průzkumného území je správním řízením zahajovaným na žádost (podle § 44 správního

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

řádu) a zákon o geologických pracích stanoví náležitosti dané žádosti. Řízení o stanovení průzkumného území je zahájeno dnem, kdy byla žádost doručena na Ministerstvo životního prostředí. Žadatel o stanovení průzkumného území má postavení účastníka řízení ve smyslu § 27 odst. 1 správního řádu.

37. Podle § 4a odst. 2 je žalobkyně účastníkem řízení, neboť zákonné ustanovení říká, že účastníkem řízení je žadatel a obec, na jejímž území je návrh průzkumného území nebo jeho část situována, případně další subjekty.
38. Žalobkyně v rámci vedeného řízení namítla, obdobně jako v žalobě, že žádost je v rozporu se státní surovinovou politikou, soulad se státní surovinovou politikou nebyl doložen a jsou dány jiné veřejné zájmy kolidující se zájmem na dalším průzkumu a následném využití výhradního ložiska, namítla neexistenci změny poměrů a řádného průzkumu. Žalobkyně uvedla, že případný průzkum bude mít zásadní dopad do budoucích práv nejen obcí, ale i majitelů nemovitostí a dalších subjektů. S údajem a potvrzením zásob bude seznámena vláda a bude z ní vycházet jakákoliv budoucí ekonomická kalkulace možné rentability těžby uranu v lokalitě. Vzhledem k tomu, že žadatel je subjektem financovaným z veřejných prostředků a vzhledem k tomu, že výdaje vynaložené na budoucí možnou těžbu daňovými poplatníky mohou dosáhnout miliardových částek, je na místě trvat na míře co největší jistoty ve věci stanovení a výpočtu zásob uranu, neboť tento údaj bude mít dalekosáhlé důsledky, výrazně přesahující zájmy dotčených obcí a jejich občanů.
39. Ke vzneseným námitkám správní orgán prvního stupně konstatoval následující: Stanovení průzkumného území a provedení geologického průzkumu nemůže mít žádný zásadní dopad do budoucích práv obcí, majitelů nemovitostí či jiných subjektů. Materiální podstata věci – ložisko uranové rudy - již existuje v jednom úseku jako výhradní ložisko se stanoveným chráněným ložiskovým územím a ve druhém úseku je uranové rudnění charakterizováno jako předpokládané ložisko – prognózní zdroj. Tato skutečnost je již známa delší dobu a provedeným průzkumem nebudou zjištěny žádné nové skutečnosti, ale budou upřesněny zásoby na ložisku. Kancelářský přepočítání zásob je posledním, nikoliv však nejméně hodnotným krokem v dlouhé řadě průzkumných prací, které se v předmětné lokalitě prováděly. Předmětné území bylo v minulosti součástí rozsáhlého dlouhodobého průzkumu, který zde mezi lety 1972–1990 prováděl Uranový průzkum Liberec, radiometrickými metodami a metodami strukturní geofyziky byla v rámci vyhledávacího průzkumu na uran v prognózní oblasti strážeckého oblouku souvisle prozkoumána celková plocha o rozloze 732 km². Data, která byla během dlouhého průzkumu nasbírána, jsou dostačující k dosažení cíle průzkumných prací, tedy k přepočtu a výpočtu zásob na obou úsecích. Požadavek žalobkyně na realizaci řádného geologického průzkumu je irelevantní a odporuje principu hospodárnosti. Finanční náklady na průzkum provedený v minulosti byly již obrovské a nový průzkum s technickými pracemi by jen opakovaly známé skutečnosti.
40. Žalobkyně dále namítala rozpor žádosti o stanovení průzkumného území se státní politikou životního prostředí s tím, že ochrana životního prostředí je prioritní, chráněny jsou biologická rozmanitost i udržitelné využívání přírodních zdrojů, materiálové toky a nakládání s odpady, životní prostředí a kvalita života, snižování zátěže ovzduší emisemi, hluk, omezování průmyslového znečištění a rizik a ochrana klimatického systému. Žalobkyně a další účastníci řízení namítli, že je ve veřejném zájmu chránit přírodu a krajinu před negativními vlivy okolí a vnějšími zásahy. Tento zájem státu by měl převážet i nad zájmem na získání nových nalezišť nerostných surovin.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

41. Správní orgán prvního stupně k tomu uvedl, že ochrana přírody a krajiny je stejnou prioritou státu jako ochrana a poznání nerostného bohatství. Primární nerostné suroviny jsou důležité nejen pro další budoucí rozvoj státu, ale i celé společnosti. Nelze je oddělit od okolního životního prostředí a je vždy nutné najít rozumný kompromis, kdy budou dostatečně chráněny zájmy ochrany přírody a krajiny i zájmy na prosperitě celé společnosti spočívající v rozumném využívání dostupných nerostných surovin. V projednávané věci se jedná o kritickou strategickou surovinu, která je z hlediska výskytu těžby, zpracování či finálního využití problematická. Ložiska nerostných surovin jsou nepřemístitelná a výhradní ložiska jsou ze zákona majetkem státu. Pokud by vůbec někdy měla nastat situace, kdy bude nezbytné těžbu zahájit, jednalo by se o těžbu hlubinnou a pro povolení takové činnosti je potřeba dalších navazujících správních řízení, ve kterých mohou být tyto námitky uplatněny. V celé ploše průzkumného území nejsou žádné zvláště chráněné prvky přírody a krajiny. Nelze předpokládat, že by možná budoucí těžba probíhala v celé ploše území, byla by úzce zaměřena na největší koncentrace suroviny a zároveň co nejmenším dopadem do okolí. Stanovením průzkumného území nevznikají nové skutečnosti. Správní orgán zaujal stanovisko, že význam získání informací o kritické strategické surovině, provedení průzkumu ve stanoveném území, ochrana výhradního ložiska kritické strategické suroviny a případná těžba převyšují zájem nad ochranou přírody a krajiny.
42. V rozhodnutí správní orgán prvního stupně dále uvedl, že předmětem správního řízení není povolování těžby suroviny, ale vymezení území pro průzkum výhradního ložiska. Rozhodnutí o stanovení průzkumného území není ani rozhodnutím, kterým by bylo rozhodnuto o umístění stavby, povolení terénních technických prací, případně hornické činnosti, nebo kterým by byly dotčeny zájmy chráněné zákonem č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Rozhodnutí samo o sobě neumožňuje jakýkoliv zásah do přírody a krajiny. Výstupem řešení geologického úkolu bude závěrečná zpráva, jejíž součástí bude nový přepočít, respektive výpočet vyhledaných a prozkoumaných zásob na výhradním ložisku Brzkov, kde bude proveden přepočít zásob vyhledaných a prozkoumaných v křídlech a v hlubších partiích ložiska a bude proveden odhad prognózních zdrojů. Hlavním cílem prací je poskytnout komplexní údaje pro nastavení ekonomických parametrů pro rozhodnutí vlády o případných otvirkových a dobývacích pracích na ložisku. Žádný ze zákonných důvodů pro zamítnutí žádosti o stanovení průzkumného území správní orgán neshledal.
43. Žalobkyně v rozkladových námitkách setrvala na předchozí argumentaci. Namítla, že správní orgán prvního stupně se dostatečně nevypořádal s tvrzeným rozporem se státní surovinovou politikou a nedoložením souladu se státní surovinovou politikou. Dále namítla nesprávné poměření veřejných zájmů s tím, že kolidující veřejné zájmy z pohledu ochrany životního prostředí jsou podrobně popsány ve vyjádření Krajského úřadu Kraje Vysočina, Odbor životního prostředí a zemědělství a dále poukázala na probíhající kůrovcovou kalamitu, která zasáhla lesní porosty v dotčených obcích. Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně pak podle žalobkyně neobsahovalo odůvodnění toho, zda činnost žadatele nezhorší snahu majitelů lesů o obnovu lesních porostů.
44. Žalovaný v napadeném rozhodnutí vznesené rozkladové námitky vypořádal následujícím způsobem.
45. Rozpor žádosti žadatele se státní surovinovou politikou označil za domnělý s tím, že ministerstvo v odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž jsou uvedeny přesné citace

státní surovinové politiky, námitku dostatečně vypořádalo; k tomu žalovaný odkázal na stranu 7 napadeného rozhodnutí.

46. Ohledně poměření veřejných zájmů odkázal na strany 5 a 6 napadeného rozhodnutí s tím, že posouzení veřejných zájmů z pohledu ochrany životního prostředí bylo učiněno dostatečně. Nad rámec uvedeného pak žalovaný zdůraznil, že ve stanoveném průzkumném území nejsou plánovány žádné terénní práce, které by mohly vést k ohrožení veřejného zájmu na ochraně životního prostředí. Předmětné průzkumné území je částečně stanoveno na současné době již existujícím chráněném výhradním ložisku a částečně na v současné době známém zrudnění vedeném jako prognózní zdroj. Ložisko uranové rudy je známo již delší dobu a provedeným průzkumem budou pouze upřesněny a konkretizovány známé skutečnosti. Případná rozšířená ochrana výhradního ložiska nepřináší žádný rozpor s ochranou životního prostředí.
47. Pokud jde o kůrovcovou kalamitu, žalovaný odkázal na odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně na straně 15–16 s tím, že žádné terénní práce na lokalitě plánovány nejsou. Stanovením průzkumného území a plánovanými geologickými pracemi tudíž nemůže být ani v nejmenším ohrožena snaha majitelů lesů o jejich obnovu.
48. Žalovaný dále uvedl, že jediné v úvahu přicházející budoucí správní řízení je řízení o stanovení chráněného ložiskového území, které samo o sobě nemění způsob využití pozemků, pouze vylučuje některé činnosti, které by mohly znemožnit nebo ztížit dobývání výhradního ložiska (jako například zřizování staveb nebo zalesnění), tedy nikoliv obnovu lesního porostu. Další možná budoucí správní řízení, předchozí souhlas ke stanovení dobývacího prostoru, stanovení dobývacího prostoru, povolení hornické činnosti jsou časově natolik vzdálená, že lze jen těžko odhadnout, který veřejný zájem bude v budoucnu upřednostněn, zda těžba nebo jiný. Ministerstvo uvedlo správní úvahy ke všem známým veřejným zájmům a neshledalo žádný ze zákonných důvodů pro zamítnutí žádosti uvedených v § 4 a odst. 5 a 6 geologického zákona. Proto také žádosti žadatele vyhovělo. Žalovaný neshledal, že by ministerstvo z jakéhokoliv důvodu upřednostnilo žadatele nad prosazovaný veřejný zájem.
49. Námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí městský soud neshledal důvodnou. Žalobkyně v podaném rozkladu uplatnila zásadně totožné námitky jako v samotném řízení před správním orgánem prvního stupně, pokud žalovaný shledal, že prvostupňové rozhodnutí vypořádalo řádně a v plném rozsahu námitky proti udělení příslušného povolení žadateli, pak nebylo jeho povinností, aby v rozhodnutí o rozkladu, který nad rámec toho další námitky již neobsahoval, opakovaně podrobně převzal argumentaci správního orgánu prvního stupně, či aby dokonce vznesené námitky vypořádával jiným způsobem nad rámec nezbytný pro řádné posouzení věci. Jak vyplývá z judikatury Nejvyššího správního soudu, není povinností správního orgánu druhého stupně doslovně vypořádat všechny vznesené rozkladové či odvolací námitky a je přípustné, aby, pokud se ztotožní se závěry, k nimž správní orgán prvního stupně došel, na ně odkázal. Jestliže žádná z klíčových námitek nebyla opomenuta a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně vyčerpávajícím způsobem vypořádává argumentaci účastníka řízení, pak takový odkaz nečiní napadené rozhodnutí ani nepřezkoumatelným, ani nezákonným.
50. Správní soudy v minulosti opakovaně judikovaly, že zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů (či pro nesrozumitelnost) skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat.

Institut nepřezkoumatelnosti nelze libovolně rozšiřovat a správní orgán nemá povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017–38). Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů zejména tehdy, jestliže se správní orgán nevypořádá se všemi odvolacími námitkami (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008–71), smyslem soudního přezkumu však není stále dokola podrobně opakovat to, co již bylo vyřčeno. Řízení před správním orgánem I. stupně a řízení odvolací (o rozkladu) tvoří jeden celek (viz např. usnesení rozšířeného senátu ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003 - 56 a rozsudky ze dne 28. 12. 2007, č. j. 4 As 48/2007 - 80, či ze dne 26. 2. 2010, č. j. 4 Ads 123/2009 - 99) Z konstantní judikatury NSS vyplývá, že „[j]e-li rozhodnutí žalovaného správního orgánu řádně odůvodněno, je z něho zřejmé, proč žalovaný nepovažoval právní argumentaci účastníka řízení za důvodnou a proč jeho odvolací námitky považoval za liché, mylné nebo vyvrácené, shodují-li se žalobní námitky s námitkami odvolacími a nedochází-li krajský soud k jiným závěrům, je přípustné, aby si krajský soud správné závěry se souhlasnou poznámkou osvojil“ (srov. rozsudky ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005 – 130, č. 1350/2007 Sb. NSS, ze dne 20. 7. 2016, č. j. 3 As 46/2014 – 28, či ze dne 25. 10. 2016, č. j. 7 As 175/2016 – 32). Obdobné pak platí i pro rozhodnutí správního orgánu druhého stupně, jako ve věci nyní řešené.

51. Žalovaný nepochybil, pokud neshledal rozpor vydaného povolení se státní surovinovou politikou a rovněž neshledal nedoložení souladu žádosti se státní surovinovou politikou. V první řadě městský soud uvádí, že (obdobně jako správní orgány) nevidí v těchto námitkách rozdíl.
52. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2010, č. j. 7As 70/2009-190, „úkolem ministerstva v řízení o stanovení průzkumného území je porovnat jednotlivé, mnohdy protichůdné, veřejné zájmy a přezkoumatelným způsobem svou úvahu zdůvodnit. Kritéria pro takové posouzení žádosti přitom demonstrativně stanoví ust. § 4a odst. 6 zákona o geologických pracích. Správní soudy nemohou tuto úvahu ministerstva nabrazovat, doplňovat či jakkoli modifikovat, ale jejich úloha spočívá v přezkumu zákonnosti postupu a rozhodnutí ministerstva“.
53. Podle § 4a odst. 6 zákona č. 62/1988 Sb., ministerstvo žádost o stanovení průzkumného území dále zamítne zejména v případě, že průzkum je v rozporu se státní surovinovou politikou, státní politikou životního prostředí, zájmy obrany státu, zahraničními závazky státu nebo pokud další veřejný zájem převyší zájem na dalším průzkumu a následném využití výhradního ložiska.
54. Citované zákonné ustanovení vedle taxativního výčtu důvodů pro zamítnutí žádosti uvedených v odst. 5 stanoví demonstrativní výčet dalších důvodů pro zamítnutí žádosti o stanovení průzkumného území.
55. Literatura k tomu uvádí: „Státní surovinová politika je strategický dokument vyjadřující cíle státu při využití a ochraně nerostného bohatství a ostatních nerostných zdrojů. Státní surovinovou politiku schvaluje na návrh ministra průmyslu a obchodu vláda formou usnesení. Je podkladem pro výkon státní správy v oblastech průzkumu ložisek nerostných surovin, ochrany nerostného bohatství a stanovení dobývacích prostorů a jedním z podkladů pro politiku územního rozvoje a územně plánovací dokumentaci. Vychází z principu udržitelného rozvoje jako obecného zastřešujícího faktoru. Předmětem této strategie je zajištění surovinových potřeb státu, zabezpečení stabilního, bezpečného a ekonomicky výhodného přístupu k nerostným

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

surovinám pro udržitelný rozvoj celé společnosti. Stát, jakožto vlastník nerostného bohatství, tímto dokumentem deklaroval, že "zabezpečení dostatku nerostných surovin pro domácí ekonomiku považuje za jednu ze svých priorit, má zájem na dalším zpřesňování znalostí o svém nerostném surovinovém potenciálu a na důsledné ochraně ložisek nerostných surovin a podporuje oblast vědy a výzkumu, především v segmentu materiálově úsporných technologií, nových moderních či nedestruktivních dobývacích metod, hledání nových druhů surovin a nových moderních použití známých surovin." Z obsahu tohoto dokumentu je zřejmé, že jeho cílem je analýza současného stavu nerostných surovin a stanovení cílů a nástrojů pro jejich dosažení. Dokument, který byl přijat formou usnesení vlády, představuje přesný záznam rozhodnutí vlády ČR, jehož závaznost je určena především obsahem a adresáty. V tomto konkrétním případě je usnesení vlády určeno členům vlády, jakožto představitelům ústředních orgánů státní správy dotčených resortů. Včleněním pojmu státní surovinové politiky do komentovaného ustanovení zák. o geologických pracích se tento koncepční dokument stává ze zákona závazným kritériem pro posuzování a rozhodování orgánů státní správy o využití nerostných surovin a jejich zdrojů (NSS 7 As 59/2009-142). Státní surovinová politika je ze zákona závazným kritériem pro posuzování a rozhodování orgánů státní správy o využití nerostných surovin a jejich zdrojů. O takové rozhodování se pak nepochybně jedná i v případě posuzování žádosti o stanovení průzkumného území, přičemž pravomoc rozhodnout o této žádosti komentované ustanovení svěčuje Ministerstvu životního prostředí. Výklad státní surovinové politiky, tj. v daném případě toho, co s ní je a není v souladu, je tedy v kompetenci Ministerstva životního prostředí, přičemž správnost této interpretace podléhá přezkumu ve správním soudnictví" (NSS 7 As 70/2009-190). (viz VÍCHA, Ondřej. § 4a [Průzkumné území]. In: VÍCHA, Ondřej. Zákon o geologických pracích: Komentář [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2025-2-21]. ASPI_ID KO62_1988CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X).

56. V uvedeném rozsudku ze dne 23. 9. 2009, č. j. 7 As 59/2009-142, pak Nejvyšší správní soud uvedl: „Ustanovení § 4a odst. 6 zákona č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, umožňuje správnímu orgánu rozhodujícímu o žádosti o stanovení průzkumného území posoudit průzkum výhradního ložiska v návaznosti na jeho následné využití (již v této prvotní fázi rozhodování o stanovení průzkumného území), jímž může být mimo jiné i těžba. Toto posuzování však podmiňuje vážením „dalšího veřejného zájmu“, který musí převyšovat zájem na dalším průzkumu a následném využití výhradního ložiska. Samotná otázka případné těžby (realizace dobývání nalezeného ložiska) je pak předmětem dalšího samostatného správního řízení.“
57. Stěžejní argumentace žalobkyně je chybná. Žalobkyně odkazuje na usnesení vlády ze dne 22. 12. 2014 č. 1086 s tím, že toto bylo důvodem podání žádosti a pozdějším vývojem bylo překonáno. Usnesení vlády však není stěžejním dokumentem, navíc, jak vyplývá ze shora popsanych skutečností, v průběhu času vláda vydává nová usnesení, v nichž je těžba uranu zmiňována. Klíčový je právě obsah Státní surovinové politiky jako dokumentu, který cíle státu při využívání nerostných surovin definuje.
58. Dne 14. června 2017 projednala a schválila vláda ČR svým usnesením č. 441 ze dne 14. června 2017 dokument s názvem „Surovinová politika České republiky v oblasti nerostných surovin a jejich zdrojů“. Tím byl završen proces aktualizace české státní surovinové politiky, probíhající průběžně od roku 2012. Pasáž dokumentu týkající se těžby uranu je citována pod bodem 27 rozsudku.
59. Z citovaného dokumentu vyplývá, že cílem vlády je zajistit energetickou bezpečnost a dostatečnost České republiky. Součástí tohoto cíle je šetrné využívání primárních i

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

sekundárních programů a ochrana přírodních zdrojů uranu pro možné budoucí využití v oblasti uranového průmyslu. Vláda vytkla kromě dotěžení zásob na těžném ložisku Rožná dvě hlavní oblasti, na nichž se politika vlády týkající se ochrany uranových ložisek, jejich průzkumu a možného využití rozděluje podle oblasti, kde se ložiska nachází. Vláda se soustředí na ochranu oblasti severočeské křídly, kde počítá s časovým prostorem 25–30 let budoucího možného využití. Mimo tuto oblast pak pokládá za nezbytné vytipovat náhradní lokality a zpracovat předběžné studie proveditelnosti, ekonomické vytežitelnosti a hodnocení dopadů na životní prostředí budoucí těžby uranu. Součástí této strategie je posouzení účelnosti provedení geologického průzkumu takto vybraných ložisek. Je věcí obecně známou, že žalobkyně je obcí ležící v kraji Vysočina, tedy nepochybně mimo zájmové území severočeské křídly, tedy realizace geologického průzkumu je zásadně možná a surovinová politika Vlády České republiky s takovou možností počítá.

60. Soud neshledal, že by žalovaný či správní orgán prvního stupně ve věci rozhodování o žádosti postupovali v rozporu se zákonnou úpravou a rovněž neshledal, že by došlo k porušení práv žalobkyně.
61. Pokud jde o porušení práva na spravedlivý proces, postrádá žaloba vyličení právně relevantních skutečností, z nichž by bylo možné dovodit, že k namítané vadě řízení došlo.
62. Zásada zákonnosti správního řízení je primárně zakotvena v § 2 odst. 1 správního řádu, podle kterého *správní orgán postupuje v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, jakož i mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu (dále jen "právní předpisy")*. Kde se v tomto zákoně mluví o zákoně, rozumí se tím též mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu. Ve stručnosti lze shrnout, že ve své činnosti jsou správní orgány vázány celým právním řádem, tzn. všemi právními předpisy, které jsou součástí právního řádu, počínaje ústavními zákony, včetně norem komunitárního práva, a konče právními předpisy územních samosprávních celků. Pro výkon veřejné správy tedy platí, že správní orgán může činit pouze to, co mu zákon dovoluje nebo ukládá a prostředky v zákoně k tomu vymezenými. Žalovaný a před ním ministerstvo postupoval v řízení v souladu jak se zákonem č. 62/1988 Sb., tak se správním řádem. Řízení bylo zahájeno na žádost žadatele, žalobkyni nebylo upřeno právo být účastníkem řízení, se žalobkyní bylo jako s účastníkem jednáno, bylo jí umožněno se ve věci vyjádřit, o jí podaném oprávněném prostředku bylo řádně rozhodnuto. Městský soud v obsahu správního spisu neshledal žádný úkon ze strany správních orgánů, který by byl v rozporu se zákonem. Pokud má žalobkyně přesto za to, že k nezákonnému postupu přeci došlo, měla tuto skutečnost konkrétně vyličit a uvést v žalobě.
63. Zásada rovnosti je zakotvena v § 7 odst. 1 správního řádu, podle kterého *dotčené osoby mají při uplatňování svých procesních práv rovné postavení. Správní orgán postupuje vůči dotčeným osobám nestranně a vyžaduje od všech dotčených osob plnění jejich procesních povinností rovnou měrou*. Správní orgány jsou povinny zachovat nestranný přístup správního orgánu vůči dotčeným osobám, a to jak v rovině uplatňování svých procesních práv, tak též v rovině plnění svých procesních povinností. Městský soud neshledal ani porušení uvedeného principu. Skutečnost, že správní orgán vyhověl žádosti žadatele, nezakládá nerovnost účastníků. K porušení zásady rovnosti by došlo, pokud by žádosti bylo vyhověno v rozporu se zákonem a na úkor žalobkyně. Taková skutečnost však nenastala.
64. Ani při poměrování veřejných zájmů žalovaný nepostupoval svévolně. Nelze přisvědčit žalobkyni, že ministerstvo upřednostnilo veřejný zájem žadatele z „nějakého důvodu“,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

neboť, jak soud již shora vysvětlil, žádosti osoby zúčastněné na řízení bylo vyhověno v souladu s právní úpravou a v intencích státní surovinové politiky. Veřejné zájmy občanů žalobkyně nejsou tím dotčeny, neboť bezprostřední dopad na v nejširším slova smyslu „životní podmínky“ stanovení průzkumného území nemá. Nad rámec řečeného má soud rovněž za to, že nepochybně v zájmu všech obyvatel České republiky, včetně občanů Brzkova, je surovinová, potažmo energetická stabilita, již lze zajistit nepochybně i využíváním uranové rudy, případně v budoucnu v lokalitě těžené. Samotná těžba však není na pořadu dne a stanovení průzkumného území se žádných zájmů občanů dotčených obcí negativně nedotýká.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

65. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalovaného, kterým byl rozklad žalobkyně zamítnut, bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedené žalobní námitky uplatněné žalobkyní nejsou důvodné. Soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.
66. Výrok o nákladech řízení má oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně v řízení úspěšná nebyla, proto jí právo na náhradu nákladů řízení nepřisluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se žádnému z účastníků náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. dubna 2025

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.